

عنوان مقاله:

بررسی مقایسه اثر بخشی استعاره درمانی و تصویر سازی ذهنی بر روابط والد و کودک در کودکان تک سرپرست در پسا کرونا

محل انتشار:

نخستین همایش ملی مطالعات علوم روانشناختی و رفتاری با محوریت سبک زندگی و سلامت روان در پسا کرونا (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

فاطمه نظری - دانشجوی کارشناسی روانشناسی، موسسه آموزش عالی زند شیراز،

خلاصه مقاله:

حل کردن مشکلات ارتباطی بین فرزندان و والد سرپرست در خانواده های تک والدینی یکی از اصلی ترین برنامه های توانمندسازی خانوادگی و روان شناختی این خانواده هاست؛ لذا هدف پژوهش مقایسه تاثیر درمان استعاره درمانی و تصویر سازی ذهنی بر روابط والد و کودک در کودکان تک سرپرست است. روش: این مطالعه پژوهشی نیمه تجربی از نوع پیش آزمون-پس آزمون و پیگیری با گروه کنترل است. ۴۵ نفر به عنوان نمونه به روش تصادفی ساده انتخاب و آزمون استعاره درمانی کوپ را تکمیل کردند. مداخلات شامل هشت جلسه (گروه درمانی شصت دقیقه ای) و هشت جلسه گروهی تصویرسازی ذهنی (۴۵ دقیقه ای) بود. برای تحلیل داده ها از تحلیل اندازه گیری مکرر و آزمون یونفرونی در نسخه ۲۲ نرم افزار SPSS استفاده شد. یافته ها: داده های حاصل نشان از اثربخشی معنادار هر دو روش بر افزایش روابط مثبت دارد. همچنین، مقایسه زوجی گروهها با استفاده از آزمون مقایسه های چندگانه بنفرونی نشان از اثربخشی بالاتر، استعاره درمانی در مقایسه باتصویرسازی ذهنی بر روابط والد کودک ($p < 0/005$) دارد. بنابراین میتوان گفت استعاره درمانی، به واسطه تمرکزش بر انعطاف پذیری روانشناختی موثرتر از درمان تصویرسازی ذهنی بر روابط والد و کودک است. نتیجه گیری: با توجه به نتایج این پژوهش استعاره درمانی و تصویر سازی ذهنی با پیگیری سه ماهه نتایج، نشان از باورهای والد و کودک بر عدم کنترل بر زندگی، مقابله کند و میزان ارتباط مثبت آنان را افزایش دهد. ضمناً پیگیری نتایج، نشان از پایداری و تقویت آن داشته است.

کلمات کلیدی:

استعاره درمانی، تصویر سازی ذهنی، روابط والد و کودک، پسا کرونا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1720381>

